

[Jens Thoft]

af kroner i den pågældende virksomheds kasse.

Vi vil derfor med dette forslag, sådan som det er udfærdiget, i realiteten give de store muligheder for at få arbejdsmarkedsbidraget tilbage, medens vi ikke gør det tilsvarende for de mindre virksomheder, og det finder jeg overordentlig kritisabelt.

Jeg finder det også fuldstændig hul i hovedet, at selv om vi har haft en regering, som siden 1988 og i hvert fald siden 1989 og i hvert fald siden åbningskriveisen i 1990 har kendt dette problem, har man ikke engang udarbejdet en beredskabsplan, så Folketinget en fredag eftermiddag hu hej vilde dyr skal indkaldes, for at man kan få fremsat sådan et forslag. Jeg synes i det hele taget, at regeringen i denne sag har kludret ud over alle rimelige grænser.

Jeg vil på nuværende tidspunkt ikke sige, hvordan SF vil stille sig under den endelige afstemning; det vil afhænge af udvalgsarbejdet, herunder de samråd, der kommer.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Kun lige den lille korte bemærkning til hr. Jens Thoft, at jeg synes, hr. Jens Thoft drog nogle lidt firkantede konklusioner, som jeg synes det er alt for tidligt at drage på nuværende tidspunkt. Jeg hørte hr. Jens Thoft sige, at når vi stod med dette problem, var det, fordi embedsmændene ikke magtede at følge med i EF-lovgivningen.

Eftersom vi på nuværende tidspunkt ikke ved, hvilke råd eller eventuelle advarsler embedsmændene har givet regeringen forud for lovens vedtagelse, og eftersom embedsmændene ikke kan forsvare sig her fra Folketingets talerstol, vil jeg gerne sige, at jeg synes, vi skal vente med at drage de konklusioner, som hr. Jens Thoft var meget langt inde i at drage, indtil vi har sagen ordentligt oplyst, herunder også embedsmændenes rolle og deres råd til regeringen.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg må i rimelig grad give hr. Stavad ret. Somme tider er det jo talen, der holder mig, og ikke omvendt. Jeg må stå på ét ben og udøve selvkritik. Hr. Stavad har ret, men jeg havde en

pointe, og den vil jeg alligevel gerne fastholde: Det er jo ikke første gang, vi har set, at i hvert fald Skatteministeriet ikke er specielt gearret til at følge med i, hvad der foregår i EF. Vi har et ministerium, som beskæftiger sig med sager, der er ret involveret i EF-spørgsmål, men som altså mangler en afdeling, der er specielt gearret til at følge med. Det var måske snarere den pointe, jeg ønskede frem, og ikke en kritik af embedsmændene. Jeg giver hermed embedsmændene en undskyldning.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke støtte skatteministerens lovforslag om behandling af krav om tilbagebetaling af arbejdsmarkedsbidrag. Vi er helt uenige med skatteministeren om de foreslåede regler. Vi mener ikke, at virksomhederne selv skal fremsætte skriftlige krav over for told- og skatteregionen, eller, som der står i bemærkningerne: »fremsende ansøgning«. Vi mener tværtimod, at det er told- og skatteregionerne, der skal beregne, hvor meget virksomhederne skal have udbetalt. For et stort antal virksomheders vedkommende er der overhovedet ikke tvivl om, at de er berettigede til at modtage tilbagebetaling. Derfor må det være staten, der laver de beregninger. Det er staten, der har lavet fejlen – oven i købet bevidst – derfor må det også være staten eller regeringen, der retter fejlen. Regionerne ligger inde med alle oplysninger, og derfor må det være forholdsvis enkelt at lave de beregninger, der skal til for de firmaer, hvor der slet ikke er tvivl om tilbagebetalingen.

Der er en lang række firmaer, der ved dom har fået at vide, at de ikke måtte overvælde ambidraget på forbrugerne. Hvis staten er i tvivl om enkelte oplysninger for at kunne udbetale pengene, synes vi selvfølgelig, det er i orden, at staten indhenter de yderligere oplysninger, der skal til, eller beder om dokumentation og ikke, som der står i bemærkningerne, skal have adgang til lokalerne. Det må være rimelig fint, hvis de får bilagene at se på.

Det er helt urimelige krav, skatteministeren stiller til virksomhederne – det minder om lovgivningen, som den var tidligere i Østeuropa. Og skatteministerens forslag om, at den, der har rejst kravet, kan indbringe afgørelsen for domstolene inden tre måneder fra den dag, afgørelsen er meddelt den bidragspligtige, er